

از : دکتر شهریار تقی

پارسیان در پاکستان

«تعلیمات زرتشت نه فقط برای پیروانش بلکه برای تمام کسیکه در زندگی به عظمت اصول اخلاقی و اهمیت افکار روحانی ایمان دارند سرچشمہ الام جاوید ایست . این امر برای گروه پارسیان و به ویژه ایرانیان مایه کمال سر بلندیست که آنها در راه تحقق بخشیدن به تعالیم پیشوای خود در مورد زندگی روزمره مقتها کوشش را بخرج داده و آئین کش خود را در تعالی امور اجتماعی و اقتصادی عملابکار برند پاکستان از هر جای حق دارد بر جمعیت پارسی اش که در پیشرفت و ترقی آن سهم بسزائی دادارا میباشد میباشد بورزد .»

«احساسات عمیق صمیمیت و وفا و خدمت باصدق وصفاً نسبت به هر سر زمینی که پارسیان در آنجا سکنا گزیدند نشانه بزرگواری دین و مبین هوشمندی آنان بشمار میبرد - اهالی کراچی باید پیاس خدمات بس ارجمندی که بوسیله پارسیان در راه ترقی و تکامل امور اقتصادی آن شهر صورت گرفته بی نهایت مدیون آنان باشند . تعداد زیادی از موسسات امود خیریه که از طرف اشخاص خیر آن ملت و در کراچی بنامه برای تمام جمعیت آن شهر نعمت بزرگی حسوب میشود . روایات درخشنده که پارسیان در انجام خدمات اجتماعی بوجود آورده اند بیرون سمش خوبی جهت کلیه طبقات مردم کراچی و سایر نقاط پاکستان باشد .»

این است قسمتی از متن سخراوی فیلد مارشال ایوب خان رئیس جمهوری پاکستان که بمناسبت جشن تولد زرتشت در هشتم سپتامبر ۱۹۵۹ میلادی خطاب به جوانان زرتشتی در کراچی بوسیله خود معلم لکردید . مقام ارجمند و مرتب بلند پارسیان در پاکستان که از

لابالی کلمات رئیس جمهور بخوبی پیداست در اینجاد خور توجه ماست و بعثت اینکه ملت هز بور منتهای علاقه را نسبت با ایران دارد و در عرف عام هنوز هم در آنجا ایرانی محسوب میشود سزاوار آنست که در ایران بیشتر از آن معرفی بعمل آید و طالبی پیرامون سرگذشت و چگونگی وضع افراد آن ملت و خدمات ذی قیمتی که بوسیله دانشمندانش بویژه در زمینه ایران و ایران شناسی برای اینجا رسیده است در این مسطور مرقوم گردد.

پس از هزیمت یزد گردشوم در بر ابر قشون اعراب طومار شاهنشاهی ساسانیان و عظام زرتشیان در مرزو بوم نیا کانشان در هم پیجید و وضع سیاسی و مذهبی ایران دستخوش تحولات نوینی گردید. بازماندگان جنگ در قبال پیشروی مهم‌ماجمیین و فاتحین اسلامی با استادگی پرداختند و جهت چلوگیری از عواقب شومشکست خود چاره‌های اندیشیدند و در صدد برآمدند با تجدید قوای گردآمدن در محاذهای مختلف چلوی نابساماینهای میهن خویش را بگیرند و جبران مافات نمایند ولی هر گونه پافشاری آنان بجایی نرسید و تمام کوششها ای که در راه مقاومت بوسیله آنان صورت گرفت از طرف مسلمانان در هم کوییده شد و برای اینجا اعراب شاهد پیروزی را در سرتاسر ایران با غوش کشیدند و در سرزمین دارا و انوشیروان نیکنام پرچم اسلام با هنر از درآمد.

گسترش سریع مذهب جدید و توسعه سلطه اعراب وضع را برای پیروان زرتشت که حاضر به ازدست دادن این گذشتگان و دین بزرگان نبودند در میهن شان غیرقابل تحمل ساخت و آنها را یمنظور حفظ شعاین مذهبی و نگاهداری سنن ملی بصفحات دور دست کوهستانی قرآن کوچ داد. با اینکه در آنجا نیز ایامشان چندان بکام نگذشت و غبار ناکامی و سیه بختی آفاق روزگاران و حیات آنان را فراگرفت مع الوصف آنها تو انتند در آنجا قریب بصدسال پسر برندو از گزندزان مصون و بکیش آتین نیا کان پا بر جا بمانند. امامتاره اقبال ییگانگان بازهم روی بکمال رفت و بسط حکومت مسلمانان باوج اعتلا رسیده و برای اینجا آماجگاه مذکور زرتشیان را نیز در بر گرفت در نتیجه گروههای آنان بدوری از وطن پیشنبان و خاک پدران خود تن در دادند و دسته ایران زمین را برای دیار غربت نامعلومی که در آفاق آن ستاره‌ای از امید و آرزو نمی درخشد ترک گفتند.

رشید شهمردان در مورد مهاجرت زرتشیان از ایران در کتاب فرزانگان زرتشتی،

صفحه ۴۱ چنین مینگارد:

«... بنابراین در سال ۱۲۰ یزد کردی از مرکز خویش کوهستان واقع در شمال ایران

بسی جنوب و جزیره هرمز رهپار شدند و پانزده سال در آنجا سکنی گرفتند. چون نفوذ اعراب جزایر خلیج فارس را هم در گرفت پارسیان باردیگر از آنجا بر کشتی سوار و بادبان بر افراد اشته راه هند به پیش گرفتند. پس از مدت‌ها در ساحل دیب (دیو) واقع در جنوب سند و مغرب کراچی (پاکستان غربی) پیاده شدند. ۱۹ سال در آنجا ماندند. در مقارن همان اوقات نیروی اعراب در خاک سند بنای تاخت و تاز را گذاشت. بزرگان پارسی بازنمیکر و بفکر چاره افتادند... با مستقر شدن دسته‌های مهاجر پارسی در شب قاره هندوپاکستان که در حدود ۱۲۰۰

سال پیش با فداکاری‌های تحسین‌آمیز و مجاهدتهای سزاوار تمجید آنان که سرتاسر توأم با تحمل رنجهای فراوان و مشحون از سرگذشتها خونین هم بود، امکان پذیرفت باب درخشنادی در اوراق تاریخ آن سرزمین گشوده شد و تاریخ یک ملت کوچک ولی صاحب نبوغ واستعداد سرشاری آغاز گردید که بعداً در زمان اکبرشاه و جهانگیرشاه، سلاطین بنام تیموریان هندوستان احترام و مقام خاصی بدست آورد و بیویه در دوره سلطنت انگلیسی‌ها مصدر خدمات مهم و شایانی در رشته‌های گوناگون علمی و فرهنگی و اجتماعی بشمار رفت فرزندان برومند آن قوم‌مانند «دادابهائی ناروجی» و «سرفیروزشا مهتا» و «سردینشا ایدلچی و اچها» و سر رتن جمشید جی و افراد خانواده‌های معروف «تاتا» و «پوتیت» (در صنعت) و جی جی بهائی و افراد فامیل «وادیا» (در امور کارهای خیریه) و «ک. ر. کاما» و دکتر «سر جیون جی جمشید جی مودی» و شمس‌المعاء دستور دکتر ایم، این دهالا و ملا فیروز پسر ملا کاوس (در ادبیات و فرهنگ) سرآمد روزگار و سرچشمۀ افتخار آن دیار گشتند و در افلاک بلند نامی و علو مقامی دوکشور هند و پاکستان همچو خورشید تا بنای درخشیدن و دوام آنان بر جریبدۀ عالم ثبت گردید.

کمک‌های هنگفتی که همواره از طرف افراد نیکو مرام و بلند همت پارسی به مؤسسات امور خیریه و ادارات خدمات اجتماعی شبیه قاره اعطای گردیده و بنایه‌ای عامه‌المنفعه از قبیل یمارستانها، مدارس و آموزشگاه‌های علمی و سنتی، دانشکده‌های فنی، کتابخانه‌ها، تالارهای سخنرانی، پارکهای عمومی و مؤسسات اعطاء کمک هزینه برای محصلین شایسته که در هند و پاکستان و ایران بکوشش واردۀ اشخاص بشردوست قوم مزبور بوجود آمده است و مورد استفاده تعداد زیادی از مردم سه‌کشور نامبرده بدون قید ملیت و مذهب واقع شده و حس‌عمق سپاسگزاری را در قلوب کلیه افراد ستوده منش‌گیتی نسبت به نیکی کردار آنان برانگیخته است گوینده احساسات نوع پروری و بشردوستی ماتسیست که ایران را کبۀ آمال و قبله تمام آرزوهای پرمودتش میداند والهام بخش هم میهان و موجب سر بلندی وطن نیاکان خود

(ایران) میباشد.

طبق بیان سه راب، کاترالک نگارنده کتاب انگلیسی «پارسی ها کی اند» چاپ کراچی بسال ۱۹۶۵ میلادی (صفحه ۲۵۲) شن هزار نفر پارسی که برابر با یک سوم جمعیت شان در ایران اند در پاکستان زندگی میکنند. افراد جمعیت مزبور در شهرهای مختلف آنکشور مانند کراچی، چنگانگ، داکا، لاہور و کوتیا بکارهای گوناگون از قبیل استخدام در ادارات دولتی و سرویس در شرکتهای ملی و خارجی و شغل‌های آزاد مانند پزشکی و مهندسی و تجارت اشتغال میورزند و با کمال آزادی و خرسندی با مردم مذهبی میپردازند و مطابق آئین وستن‌منی خود پسرمیبرند. آنها در آنجا آتشکده‌ها و انجمنهای متعدد دینی و اجتماعی دارند. بیشتر جمعیت آنان در کراچی متصرف شده است و بهمین علت تعداد قابل ملاحظه‌ای از مدارس و ودانشکده‌ها از جمله دیروستاهای پسرانه و دخترانه بنامهای «یائی ویریائی جی سپاریو الاهائی اسکول» و «ماما پارسی هائی اسکول» ودانشکده فنی بنام «نادرشاه ایدلچی دینسا کالج» (این، ای، ای، کالج) که از تاسیسات علمی آنهاست در شهر مزبور با ابهت خاصی بچشم میخورد اما کن مهم‌عامه‌المنفعه مانند «کاترالک‌هال» و هتل‌های بزرگ مثل «میتروپل» و «بیچ لکش ردی» رانیز در کراچی پارسیان بنا نهاده‌اند.

پنا بر خدمات شایانی که بوسیله پاک نهادان و روشن ضمیران این ملت ایرانی نژاد و ایران پرست در راه بشردوستی در پاکستان و (هند) بوقوع پیوسته کلمه پارسی «مفهوم صلح و صفا مودت و محبت با اینای پسر را در بین گرفته و نهایت احترام را در آن شبے قاره بخود جلب نموده است. پاس خدمات گران ارجیکه بدبست برخی از افراد اقلیت کوچک مورد بحث در راه گسترش دانش و فرهنگ و بهبود عموم مردم در پاکستان انجام گرفته است لازم بنظر میرسد معرفی مختصری از آنها در این سطور بعمل آید تا مقام شامخ خدمتگذاران صدیق میهن و دوستداران صمیمی ایران که بعد پرستش بسزهین جم و کی علاقه دارند بیشتر و بهتر شناخته شود.

یکی از بارزترین شخصیت درین پارسیان پاکستان که در خانواده بی‌بعاعتنی در شهر «سورت» بسال ۱۸۷۵ میلادی پا به رصه وجود گذاشت و در زندگی هشتاد و یک سالگی اش متواالیاً برای پنجاه سال در کراچی با سمت «دستوری» بملت خود صمیمانه خدمات شایانی انجام داد شمس‌العلماء «دستور دکتر مانک جی نسرواجی دھالا» بود. او در ضمن بیاد کار گذاشتن هفت کتاب مهم و ارزشمند ایکه پیرامون دین و تاریخ زرتشیان با انگلیسی بطبع رسانیده

مطلوب بسیار ذیقیمت و سودمند در پیرامون تاریخ و تمدن و فرهنگ ایران باستان مرقوم داشته واژاین راه خدمت بس ارجمند و تحسین آمیزی در راه معرفی ایران انجام داده است.

دستوردهالا کودک چهارسالهای بود که همراه پدرش بکراچی آمد و در آن شهر تحصیلات مقدماتی را پیايان رسانید سپس بعلت هوش سرشار توجه بزرگان قوم مانند کرستجی رستم جی کاما (دانشمند معروف پارسی) و سردن جمشیدجی تانا (صاحب کارخانه معروف ذوب آهن هند) را بخود جلب نمود و آنها اورا برای تحصیلات عالیه بامریکا فرستادند. دستوردهالا پس از چهارسال اقامت در آن کشور با بدست آوردن دانشنامه‌های فوق‌لیسانس و دکترا به میهنش برگشت و از آن پس بعنوان «دستور پارسیان» در شهر کراچی بخدمت قوم و دین زردشتی اشتغال ورزید.

دستوردهالا در تیجه تماس با راهنمایان و دانشمندان مذاهب دیگر و بنا بمعطالتات عمیق و دامنداری که بعمل آورد، شخص وسیع النظری محسوب بوده و درین افراد فرق مختلف احترام خاصی را داشت. بادر نظر گرفتن آثار ارجدار وی که شامل اطلاعات ذیقیمتی در مورد کیش و فرهنگ باستان ایران میباشد وی یکی از بارزترین و مهمترین ایرانشناسان شبه قاره هند و پاکستان بشمار می‌رود. کتاب با ارج بنام «تاریخ زردهشتیان» (بانگلیسی) که از آثار ارزشمند مشارالیه و شامل مطالب بسیار سودمند پیرامون سرگذشت قدیم ایران نیز می‌باشد شاهد بارز این مدعای است.

شادروان جمشید نوسان بجی‌مهتا را که در امور تجارت و صنعت تبحر خاصی داشت و اخیراً در زادگاهش کراچی با عمر طبیعی بدرود حیات گفت همه مردم در هند و پاکستان، بعلت خدمات تحسین آمیز اجتماعی و شخصیت بسیار منین و پرمهرش بعنوان نمونه کاملی از اخلاق ستوده ایرانی می‌شناختند و با احترام فوق العاده‌ای می‌گذاشتند.

نامبرده در تمام مدت زندگانی اش در کراچی که پیش از تقسیم هندوستان پایتخت ایالت سند بود بکارهای خیریه و امور بشر دوستانه پرداخت و در ظرف ده سال که متولی سمت شهردار شهر مزبور را بعهد داشت جهت سروسامان دادن با آن و ساختن کراچی نوین از هیچگونه بذل مجاهدت و مساعدت دریغی نورزید. شادروان پانجام دادن کارهای عام المنفعه در شبه قاره دلستگی شدیدی داشت و با غالب موسسات خیریه آن سرزمین بهر نحویکه امکان پذیر بود بکمال می‌شناخت.

شادروان جمشید نوسان بجی‌مهتا که مهمترین شخص وقت درین پاکستان بشمار

میرفت از نظر ایرانشناسی و ایران دوستی نیز در ردیف ایرانشناسان بارز شبه قاره محسوب بود. وی برای شرکت در اغلب اجتماعات سیاسی و فرهنگی در کراچی و سایر شهرهای بزرگ پاکستان دعوت میشد و حضورش در کنفرانسها و جلسات دولتی و ملی موجب کمال خوشنودی و سر بلندی دعوت کنندگان میشد. او هر جایی که شرکت میورزید مردم مقدمش را گرامی میداشتند و نامبرده در هر حال و مقام معرف روحی لطیف ایرانی و مبلغ تحکیم و تشدید مناسبات دوستی و مودت بین ایران و پاکستان شناخته میشد.

اسم شادروان کادسنچی هرمزجی کاتراک نیز بعلت کارهای مخیرانه و مفید عوام که بمنظور تأمین رفاه ملت و فراهمی آسایش توده مردم در کراچی و سایر نقاط مهم کشود بوسیله وی صورت گرفته در ردیف اسامی نامداران و خدمتگذاران صدیق آن سامان قرار دارد و در هندوپاکستان با احترام خاصی تواً شده است. تالار بزرگ در کراچی بنام «کاتراک هال» که نقش ونگار درودیوار آن یادآور این‌ان کهن بوده و نقوش خرابهای باستانی ایران را در نظر یمنده مجسم می‌سازد یادگار شایسته‌ای از اوست. نامبرده مانند سایر بشردوستان و مخیرپارسی وسایت متعدد امور خیریه را در کراچی بنای نهاده و بر اساس اقدامات سودمند و خیریه‌اش از طرف توده مردم و حکومت سابق که انگلیسی بود مورد ستایش فراوانی قرار گرفته است.

اکنون پسر فرزانه‌اش بنام سهراب - ک - م - کاتراک بواسطه مطالعات عمیقی که در زمینه دین خود و تاریخ و فرهنگ ایران دارد و آثار گراناییهای که در همین زمینه‌ها با انگلیسی بطبع رسانیده است مورداً احترام تمام همشهری‌ها و صاحبین قدر آن جهان می‌باشد. وی با تهیه کتابی بسیار ارزش‌نده و مفید بنام «پارسی‌ها کی آنده» که با انگلیسی و بسال ۱۹۶۵ میلادی در کراچی منتشر ساخته است در راه معرفی تاریخ و فرهنگ و کیش‌های قدیم ایران خدمت بس ارجمندی با ایران انجام داده و بر اساس کلیه خدمات بارز و اقدامات تحسین‌آمیزی که از پندار و گفتار و کردار نیکش سرچشم‌گرفته درین تمام ایرانشناسان پاکستان و ایراندوستان آنکشور مقام بلندی را دارد.